

ПРОТОКОЛ

№ 370

гр. Пловдив, 31.08.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Чолакова

Членове: Стоян Ат. Германов
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
и прокурора А. Г. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600390 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:47 часа се явиха:

Съдебното заседание започва по-късно от обявения час, тъй като първостепенният съд не е изпълнил задължението си за уведомяване на Ареста към Затвора П. относно постъпилата частна жалба и необходимостта обвиняемият да бъде доведен пред въззивния съд.

Обвиняемият С. И. А. се явява лично, доведен от Ареста към Затвора П.. Явява се и защитникът му адв. Ж. П..

За Апелативна прокуратура - П. се явява прокурор Я..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Обв. А.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик с прочитане на частната жалба на адв. П., в качеството му на защитник на обв. А. срещу

определението на Окръжен съд - П., постановено на 24.08.2023 г. по ЧНД № 1771/2023 г. по описа на същия съд, с което е оставено без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия от „задържане под стража“ по-лека. Твърди се незаконосъобразност на съдебния акт, иска се отмяна на определението и определяне на по-лека по вид мярка за неотклонение.

Адв. П.: Поддържа жалбата.

Обв. А.: Поддържам жалбата на адвоката си.

Разясниха се на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи на съда. Нямам доказателствени искания.

Адв. П.: Нямам искания за отводи на съда и доказателствени искания.

Обв. А.: Съгласен съм с адвоката си. Нямам искания за отводи.

Съдът, след съвещание, с оглед изявленията на страните и наличните по делото доказателства, намира същото за изяснено и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, моля да отмените определението на П. окръжен съд и да измените мярката за неотклонение от „задържане под стража“ на подзащитния ми А. в по-лека.

Съображенията за това ми са следните:

След запознаване с материалите по делото и предявяване на подзащитния ми, считаме, че така повдигнатото обвинение по чл.115 от НК е силно разколебано, поради следните причини: Установява се по делото, че на мястото на деянието са били свидетели очевидци И. М., М. К. и А. А.. Същите заявяват, че подзащитният ми е бил нападател два пъти. Първият път е с удари в главата и втория път, когато се е върнал на произшествието и е бил повален на земята, и пострадалият С. А. е започнал със силни ударни в главата да му нанася телесни повреди, които са установени със съдебно медицинска експертиза по делото. Нанасяни са удари в главата, което е жизнено важен орган, като най-вероятно целта му е била да бъде умъртвен. Считаме, че така направената квалификация от прокуратурата по чл. 115 от НК е разколебана,

не е разследвано в насока затова, че има данни по делото подзащитният ми да е действал при състояние на силно раздразнение, като пострадалият му е нанасял тежки телесни повреди, които по-вероятност е възможно да са били и в по-тежко състояние, което е продължило. Считаме, че обвинението би следвало да бъде както по чл. 118, така и по чл.119 превишаване пределите на неизбежна отбрана, тъй като подзащитният ми е бил нападател, бил е отдолу, самият А. е многократно по-тежък от подзащитния ми и същият не е могъл да се защитава.

От свидетелите очевидци А., единствено той е видял нож в ръката на подзащитния ми и се е опитал да го вземе, като е избягал. Нито един от свидетелите очевидци не е видял директното намушкване с нож от подзащитния А. в тялото на А., като в тази насока считам, че свидетелите не са разпитани за това каква е причината да избягат от местопроизшествието и да не подадат сигнал до 112.

Относно другите две кумулативни предпоставки - дали има възможност да се укрие или да извърши друго престъпление, считам, че не са налице, тъй като същият е с постоянен адрес, след задържането е оказал съдействие на полицейските органи, има чисто съдебно минало и няма криминални регистрации.

Това е действително по така повдигнатото обвинение, прокуратурата е тази, която преценява за какво престъпление да бъде привлечен подзащитния ми. Да, попада в хипотезата на чл.63 ал.2 т.3, но тя се взема единствено и само когато се взема първоначална мярка за неотклонение „задържане под стража“. Считам, че от така събраните доказателства по делото е видно, че не съществува опасност подзащитният ми да се укрие или да извърши друго престъпление.

Считам, че една по-лека мярка за неотклонение би постигнала целите на чл. 57 от НПК. Благодаря Ви!

Обв. А. за лична защита: Съгласен съм с казаното от адвоката ми.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбата и да потвърдите произнасянето на първата инстанция. Доколкото разбирам от пледоарията на защитата, претенцията за ревизия на мярката за неотклонение, може да бъде съсредоточено в две насоки.

От една страна се твърди възможно по-лека квалификация, свързана с отнемането на живота на пострадалия като предпоставка за вземане на мярката, а от друга страна, де факто, макар и да не беше казано целенасочено се поставя под съмнение въобще причастността на обвиняемия А. към инкриминираната дейност, касаеща престъплението срещу личността, тъй като все пак беше представена пред Вас репликата, че никой не е видял намушкването по отношение на пострадалия, което е отнело живот. Казвайки това фактически защитата претендира и липса на доказателства за участието на неговия подзащитен в тази конкретна инкриминирана дейност.

Ще започна с това, че няма по същество да навлизам в анализ по същество относно правната квалификация на деянието, свързано с посегателство срещу личността, защото дали се касае за акт по чл.115 или хипотетично за превишаване пределите на неизбежна отбрана е въпрос по същество и в случая, с оглед конкретиката на фактите, няма как да е определящ за характера на действащата спрямо обвиняемия мярка за неотклонение. Това е така, тъй като във всички случаи се касае за умишлено отнемане на човешки живот.

По-важното е ситуацията, при която се е стигнало до това. Очевидно, че след първоначална разправия между пострадалия и обвиняемия, последният се е върнал на мястото на инцидента и то, въоръжен с хладно оръжие, което е било видно от свидетел очевидец и именно затова и другите лица, които са били на място са избягали.

Започнала е физическа конфронтация между пострадалия и извършителя, вследствие на което и настъпва смъртта на А., именно вследствие на причиняване на травми с хладно оръжие, т.е. това обрисова личността на обвиняемия А. като такава с по-агресивна насоченост, тъй като въпреки наличието на първоначален конфликт, същият се е върнал на място, за да раздава справедливост и то въоръжен. Независимо от това как и по какъв начин пострадалият е допринесъл за развитието на инцидента, то все пак тази специфика на поведението на обвинение, няма как да бъде дистанцирана от реалността на фактите по делото, а именно, че същият е довел до кулминация на инцидента, връщайки се на място, въоръжен с нож. Очевидно това е определящо за личността на обвиняемия като такъв със значително завишена степен на обществена опасност, акцентирайки върху

него, че е личност без особени задръжки да влиза в конфронтационни отношения. Що се касае до заявеното от страна на защитата, че никой не е видял самото намушкване, искам да отбележа, че не е обичайно по всички престъпления да имаме свидетели очевидци, които да свидетелстват как виждат извършването на самото престъпление. Фактите са тези, които споменах в началото. Пострадалият влиза в конфликт с обвиняемия, последният се връща на мястото на инцидента, въоръжен с нож, за което са налице безпристрастни свидетелски показания, настъпва физически конфликт между двамата, свидетелите които са били на място от самото държане на ножа се уплашват и избягват, и впоследствие на мястото на инцидента е открит пострадалият, умъртвен именно с хладно оръжие, т.е. като това средство, с което е дошъл на мястото на инцидента обвиняемият.

При тези факти и при липсата на каквито и да е сведения някое лице, което да се е явило на място, трето, което да се е намесило и да е причинило смъртта на А. няма, поради което и твърдението за непричастност на А., което фактически се извежда от казаното от страна на защитата, считам, че е произволно и не кореспондира на обективната същност на доказателствата по делото.

Относно заявеното от страна на защитата за наличие на опасност за живота на обвиняемия А. при този инцидент е достатъчно да погледнете естеството на травмите, които са причинени на пострадалия и на обвиняемия. По пострадалият извън смъртоносното са причинени значителни травми, причинени от сблъсъка с обвиняемия, докато по отношение на А. са установени едни леки телесни наранявания, които очевидно няма как да бъдат свързани с някаква непосредствена опасност за неговото здраве и живот. Характеристиките на тези травми, болки и страдания, определено не са в състояние да причинят твърдяната от страна на обвиняемия загуба на съзнание, вследствие на конфликта между него и А.. Очевидно е, че подобно състояние не е настъпило, тъй като не може да бъде свързано с характера на установените по него травматични увреждане.

Ето защо и като отчетете всички обстоятелства, моля да приемете, че на първо място по отношение на обвинението по чл.115 от НК продължават да съществуват, изискуемият обем от доказателства, формиращи обосноваването предположение за участие на А. в извършването на това престъпление, и на

следващо място, и с оглед описаните по-горе от мене характеристики на поведението на самия обвиняем във връзка с развитието и кулминацията на инцидента, че съществува и реална опасност от извършване на престъпление, което е свързано с личностовите особености на това лице.

Солидарен съм с казаното от страна на съда и по отношение на реалната опасност от укриване, той като това се извежда от обстоятелствата, при които е бил открит от органите на МВР

В заключение, макар и деянието по чл. 194 ал. 1 от НК, поради своето естество да е неводещо при това наказателно производство и за това деяние продължават на съществуват всички тези факти, които са обосновали наличието на обосновано предположение за участието на обвиняемия в тази дейност, като отново се придържам към казаното от страна на окръжния съд за естеството на тези доказателства, изводими, както от гласни, така и писмени източници на доказателствени факти.

Ето защо и моля да се оставите без уважение жалбата.

Съдът, след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Обв. С. А.: Ако има възможност да ме освободят. Нещо по-леко. Ако ме пуснете винаги ще се явя по делото като получа призовка. Аз това убийство не съм го направил, нищо не помня.

Съдът се оттегли на съвещание.

Съдът, след проведено тайно съвещание, намери за установено следното:

Производство е по реда на чл. 65, ал. 8 - 9 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Ж. П. – защитник на обвиняемия С. И. А., срещу определение на П. ОС, с което е било оставено без уважение искането му за изменение на мярката за неотклонение от задържане под стража в по- лека.

В хода на съдебните прения пред настоящия съд защитникът на обвиняемия А. поддържа доводите, изложени в частната жалба - за липса на обосновано предположение за авторството на вменените деяния и

неоснователност на приетото от първия съд наличие на опасност и от укриване, и от извършване на друго престъпление. Развива аргументите си за липсата на данни в подкрепа на изводите за авторството на деянията, за липсата на опасност от извършване на престъпление и укриване, като кумулативна предпоставка за допустимост на най-тежката мярка за неотклонение. Обв. А. се солидаризира изцяло със заявеното от защитника му. В последната си дума отправя искане за по- лека по вид мярка за неотклонение.

Прокурорът счита обжалваното определение за правилно и законосъобразно, както и задълбочено мотивирано по отношение на всички доводи на защитата.

Преди да изложи виждането си по съществото на делото, настоящият съд намира за необходимо да констатира, че:

Материалите от досъдебното производство са обособени в 2 самостоятелни тома. Същото е във финалната си фаза, с оглед наличните данни за реализирани действия по чл. 227, ал.1-3 от НПК. Към настоящия момент материалите от разследването са представени пред съда без опис на съдържимото в съответния том, с частична неубедителна номерация на материалите- с молив, бледо. Надлежната номерация и опис на материалите от досъдебното производство целят не просто да облекчат обвиняемия и защитата му при аргументация на възражения, свързани с доказателствена обезпеченост. По- важно е, че сочените действия удостоверяват по несъмнен начин изпълнението на изискването на съда да бъдат предоставени ВСИЧКИ налични материали от разследването към настоящия момент. Първостепенният съд не е констатирал този пропуск. С оглед липсата на заявено оплакване за неприложени по делото материали, констатираният недостатък в дейността на органа по разследването не препятства преценката за основателност на частната жалба. Но следва да се укаже неизвършените по делото действия за убедителност на пълното документиране на разследването да бъдат реализирани след връщане на делото!

След като прецени събраните по делото доказателства и обсъди

доводите и съображенията на страните, съдът прие, че:

Частната жалба е допустима- депозирана е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от легитимирана страна, в предвидения за това срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното определение на ОС е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Изцяло се споделят аргументите на първата инстанция, че и понастоящем са налице всички кумулативно предвидени от закона предпоставки за допустимо действие на най- тежката мярка за неотклонение - задържане под стража. Наличието и към настоящия момент на обосновано подозрение обв. А. да е извършил разследваните по делото престъпления – по чл. 115 от НК и по чл. 194, ал. 1 от НК, е убедително аргументирано от контролирания съд с оглед наличните по делото доказателства. Изложените мотиви са правилни и споделяеми. Пред настоящия съд не се релевират доводи, различни от тези, които са били заявени пред първата инстанция. Наведените и пред настоящия съд възражения са намерили убедителен отговор в мотивите на обжалваното определение. Обвиняемият е бил привлечен в това процесуално качество за две тежки умишлени престъпления от общ характер, наказуеми с лишаване от свобода. ПАС също счита, че събраните доказателства се обединяват в система и все още имат достатъчно добър потенциал да обосноват предположение за участие на жалбоподателя в разследваната по делото престъпна дейност.

Във връзка с доводите на защитата, наведени и пред въззивния съд- за липсата на доказателства в подкрепа на обоснованото предположение за цитираните престъпления, следва да се отбележи следното:

При особените съдебни производства, които протичат на подготвителната фаза на процеса, изискванията за доказателствена обезпеченост в досъдебната фаза на процеса на подозрението за извършено престъпление, не са идентични с необходимите за постановяване на финализиращ наказателното производство акт. Част от доводите на защитата засягат въпроси, които следва да намерят своя законосъобразен отговор при решаване на делото по същество, тъй като са свързани с материално-правни въпроси, които защитата повдига и мотивира за прецизността на правната квалификация.

Неоснователни са оплакванията, че доказателства за наличие на

обосновано предположение към настоящия момент отсъстват. Убедително е изведена от първостепенния съд, с оглед обстоятелствата, при които са реализирани разследваните две престъпления и съществуваща с висок интензитет опасност от извършване на друго престъпление. Опасността за укриване също е реална. По делото са налице доказателства обвиняемият да се е укривал след деянията и установяването на местонахождението му да е било обект на усърдни ОИМ.

Срокът на задържане на обв. А. не надхвърля разумната продължителност. Такова оплакване не се и заявява.

С оглед горните съображения, Пловдивският апелативен съд е на становище, че обжалбаното определение е законосъобразно. Частната жалба е неоснователна. Обжалваната мярка за неотклонение е съобразена всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК и отговаря на целите по чл. 57 НПК, които не могат да бъдат постигнати с по- лека мярка за неотклонение.

Ето защо, съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1336 от 24.08.2023 г. по ч.н.д. № 1771/2023 г. по описа на Окръжен съд – П..

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11:16 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____